

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/36/2025
Identifikačné číslo spisu:	4219010103
Dátum vydania rozhodnutia:	02.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štíft
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4219010103.1

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného Q. E., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 2. júla 2026 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcov JUDr. Tibora Šuláka a JUDr. Juraja Gavalca proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 13. apríla 2022, č. k. 2To/23/2022-674, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Q. E. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Komárno rozsudkom z 27. júla 2021, č. k. 2T/20/2019-532, uznal obvineného Q. E. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona („Tr. zák.“) na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že v presne nezistenom čase v mesiaci máj roku 2018 v meste E. si od doposiaľ nezistenej osoby zadovážil zelený rastlinný materiál rodu Cannabis (konope) za sumu 400,- eur, ktorý prechovával až do času, kým bol dňa 28. mája 2018 v čase okolo 12.25 hod. v meste E. pri obchodnom dome P. na zadnom parkovisku zastavený a kontrolovaný pracovníkmi odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Komárno, ktorí mali informácie o tom, že má mať u seba drogy, na výzvu policajtov zelený rastlinný materiál rodu Cannabis (konope) dobrovoľne vydal, pričom bola od neho zaistená ako stopa č. 1 - mikroténová taška bielo - červenej farby s obsahom zeleného rastlinného materiálu rodu Cannabis (konope) s hmotnosťou po dosušení 239,97 g s priemernou koncentráciou 13,4 % hmotnostných THC, obsahujúce 32156 mg THC, ktoré sa považuje za minimálne 1072 bežných jednotlivých dávok drog v hodnote 1.919,76 eur, ďalej ako stopa č. 2 - plastové vrečko s obsahom zeleného rastlinného materiálu rodu Cannabis (konope) s hmotnosťou po dosušení 201,02 g s priemernou koncentráciou 13,9 % hmotnostných THC, obsahujúce 27942 mg THC, ktoré sa považuje za minimálne 287 obvykle jednorazových dávok drogy v hodnote najmenej 1.608,16 eur, pričom podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov rastliny rodu

Cannabis (konope) sú zaradené do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere desať rokov so zaradením podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad na dva roky s tým, že podľa § 77 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. počas plynutia ochranného dohľadu má obvinený raz za dva mesiace jednak oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste svojho bydliska potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukázať a jednak sa hlásiť osobne probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste svojho bydliska.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 13. apríla 2022, č. k. 2To/23/2022-674, ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Pre úplnosť treba uviesť, že nešlo o prvé rozhodovanie o podanej obžalobe, keďže:

- prvýkrát bolo o obžalobe meritórne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Komárno z 30. januára 2020, č. k. 2T/20/2019-337, ktorým bol obvinený uznaný za vinného zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s uložením trestu odňatia slobody vo výmere troch rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na skúšobnú dobu piatich rokov, počas plynutia ktorej mu bolo zároveň uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze používania omamných a psychotropných látok; tento rozsudok bol na základe odvolaní prokurátora a obvineného uznesením Krajského súdu v Nitre z 2. júna 2020, č. k. 2To/35/2020-367, zrušený podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec vrátená prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol,
- druhýkrát bolo v merite veci rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Komárno z 12. novembra 2020, č. k. 2T/20/2019-486, ktorým bol obvinený uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s uložením trestu odňatia slobody vo výmere desať rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia a ochranný dohľad na dva roky s tým, že počas plynutia ochranného dohľadu má obvinený raz za dva mesiace oznamovať probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste svojho bydliska potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukázať a raz za dva mesiace sa hlásiť osobne probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu v mieste svojho bydliska; tento rozsudok bol na podklade odvolaní prokurátora a obvineného uznesením Krajského súdu v Nitre z 10. marca 2021, č. k. 2To/14/2021-518, zrušený podľa § 316 ods. 3 písm. c) Tr. por. a vec bola vrátená prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 13. apríla 2022, č. k. 2To/23/2022-674 podal dovolanie vo svoj prospech obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Tibora Šuláka podaním z 24. apríla 2025 (č. l. 767 - 772, napadnuté rozhodnutie prevzal 4. mája 2022), ktoré následne doplnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca podaním z 28. apríla 2025 (č. l. 775 - 782). Dovolateľ v dovolaní navrhol, aby dovolací súd postupoval podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a zrušil napadnuté rozhodnutie a aj rozhodnutie prvostupňového súdu a prikázal prvostupňovému súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť, resp. v doplnení dovolania navrhol, aby dovolací súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera, a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. vec prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Dovolateľ uplatnil v dovolaní dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Tr. por. a v jeho doplnení podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. h), písm. i) Tr. por. Obvinený v dovolaní z 24. apríla 2025 namietol tieto základné skutočnosti:

- počet obvykle jednotlivých dávok je v skutkovej vete stanovený podľa množstva THC, nie podľa obvykle jednotlivých dávok drogy a rozhodnutie je v rozpore s platnou judikatúrou Najvyššieho súdu

SR, a to s rozhodnutím, sp. zn. 3Tdo/83/2018,

- dôkaz vykonaný zaisťovacím úkonom (vydanie vecí) nebol vykonaný zákonným spôsobom, obvinený na mieste na zadnom parkovisku za obchodným domom P. v E. nebol zastavovaný policajtmi, ale nachádzal sa mimo vozidla, keď k nemu prišli štyria policajti na motorovom vozidle, ktorí vystúpili z vozidla a ihneď ho pritlačili k múru tak, že na tvári utrpel odreniny a boli mu nasadené putá a ruky mal spútané za chrbtom, následne ho vyzvali spôsobom „kde to máš“, mysleli marihuanu, marihuanu z vozidla obvineného vybrali policajti, obvinený mal ruky spútané za chrbtom a nemohol tak vybrať ani kľúč od auta a dvere na aute si otvorili policajti, takýto spôsob vydania vecí nie je v súlade s dobrovoľným vydaním vecí tak, ako bola vyhotovená zápisnica o vydaní vecí, tento úkon vykonali príslušníci polície zaradení na odbore kriminálnej polície OR PZ Komárno a ani jeden nebol vo funkcii vyšetrovateľa alebo povereného príslušníka PZ, na odbore kriminálnej polície slúžiaci policajti nie sú takto zaradení, s poukazom na § 201 ods. 1 Tr. por. sa tolerovala iba miestna nepríslušnosť policajta a teda vecne príslušný byť musel, pričom ani jeden z príslušníkov PZ nebol v zaradení vyšetrovateľa PZ a ak bol takýto úkon vykonaný vecne nepríslušným policajtom zaradeným na odbore kriminálnej polície OR PZ Komárno, potom bolo potrebné úkon zopakovať, aby bolo možné tento dôkaz podľa Trestného poriadku použiť ako dôkaz v trestnom konaní a ak tak nebolo učinené, bol tento úkon vykonaný v rozpore so zákonom a na takýto dôkaz sa neprihliada, pretože úkon vydania vecí bol úkonom neopakovateľným; nezákonnosť tohto úkonu vyplýva aj zo spôsobu poučenia policajtmi pri vydaní vecí, keď je dôležité, aby policajt predtým, ako vyzve osobu na vydanie vecí podľa § 89a Tr. por., túto poučil o zákonnej možnosti neobviňovať sám seba a neprispievať k vlastnému sebaobviňovaniu z trestnej činnosti a k takému poučeniu nedošlo, čo vyplýva aj z výsluchu policajtov v prípravnom konaní, ktorí poučenie nevedeli zopakovať, krajský súd ignoroval námietku obhajcu ohľadom sugestívnej otázky vyšetrovateľa na svedka Mgr. A. C., keď otázka obsahovala, ako ho mal poučiť s tým, že policajti nie sú povinní si pamätať, akými slovami poučili osobu, ktorá dobrovoľne vydala veci; podľa § 34 ods. 4 Tr. por. sú orgány činné v trestnom konaní a súd povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť a ako má byť obvinený poučený, je uvedené v § 121 ods. 2 Tr. por. a vzťahuje sa to aj na štádium začatia trestného konania, najmä ak mala polícia konkrétny poznatok, že u obvineného sa má nachádzať marihuana v dvoch balíčkoch,

- k odňatiu vecí došlo za obchodným domom P. v E. a zápisnica sa písala až na polícii, pôvodne policajti tvrdili, že obvinený mal dva balíky marihuany u seba a keď ich uvidel, potom si ich schoval za chrbtom, podľa obvineného jeden balík sa nachádzal v aute a druhý zobrali policajti z bytu jeho matky s tým, že obvinený mal u seba jeden balík marihuany a policajti ho vyzvali, kde má druhý balík, na čo im povedal, že na byte jeho matky, preto išli na matkin byt spolu so štyrmi policajtmi, na byt išli len traja, išli tam bez toho, aby im to niekto dovolil, povolenie na domovú prehliadku nemali a nemali ani súhlas prokurátora k vykonaniu prehliadky iných priestorov a k zaisteniu marihuany došlo v rozpore so zákonom a to, že obvinený s policajtmi boli v byte jeho matky, potvrdzovali matka obvineného, brat obvineného a ďalší svedok, ktorý nie je s obvineným v žiadnom príbuzenskom pomere,

- vydanie vecí ako úkon, ktorým sa začalo trestné stíhanie, bol vykonaný potom, ako polícia pol hodinu pred tým získala poznatok o tom, kto má marihuanu a v akom množstve, účelom policajnej akcie malo byť zadržanie obvineného s konkrétno predpokladaným kontrabandom a zrejme takto boli policajti aj inštruovaní, preto neprichádza do úvahy nebezpečenstvo z omeškania a neodkladnosť úkonu do začatia trestného stíhania uznesením v zmysle § 199 ods. 1 Tr. por., preto nemôže byť úkon obsahovo zodpovedajúci vydaniu vecí obvineným vykonaný pred začatím trestného stíhania uznesením hodnotený ako procesne konformný a uznesenie o začatí trestného stíhania bolo vydané v ten istý deň, ale až po vykonaní úkonu vydania vecí retrospektívne,

- poukázal na správu o pohybe motorového vozidla zo 14. októbra 2020, z ktorej podľa obvineného vyplýva, že na miesto za obchodným domom P. došlo motorové vozidlo N. S. v čase od 12.51 hod. do 12.55 hod. a následne išlo na políciu a podľa záznamu polície o dobrovoľnom vydaní vecí mal obvinený vydať vec 28. mája 2018 o 12.25 hod. a teda vozidlo polície sa tam ešte nemalo nachádzať, obvinený uvádzal, že policajti prišli na vozidle D. P. a ani tu súd neakceptoval právo na obhajobu, keď zadovážil správu poukazujúcu na to, že policajti prišli na vozidle N. S., ktoré tam malo prísť o 12.51 hod. až 12.55 hod., keď už úkon vydania vecí mal byť vykonaný a teda nešlo o vozidlo, ktoré vykázali v správe.

Obvinený v doplnení dovolania z 28. apríla 2025 namietol tieto základné skutočnosti:

- s poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uviedol, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, v skutkovej vete rozsudku nie je čin charakterizovaný konkrétnymi skutkovými okolnosťami, ktoré by odôvodňovali záver o použitej právnej kvalifikácii, a to najmä k rozsahu spáchaného činu, z popísaného skutku nemožno spoľahlivo vyvodit' ani právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., pretože podľa skutkovej vety obvinený zadovážil a následne aj prechovával zelený rastlinný materiál, v súvislosti s ktorým nie je v skutkovej vete vyjadrená hmotnosť, priemerná koncentrácia účinnej látky THC a ani upotrebitelná hmotnosť v zelenom stave a nie je možné hovoriť o omamnej látke, keď omamnou látkou síce rastlinný materiál bol po jeho vysušení v laboratórnych podmienkach v rámci znaleckého skúmania, zo skutkovej vety ale nie je možné zistiť, či ňou bol aj v zelenom stave a poukázal na R 35/2016; rovnako je z výroku sporný rozsah činu, pretože sa tu nachádza aj údaj o sume 400,- eur, za ktorú bol zabezpečený zelený materiál, ktorý má zjavne inú hodnotu, než materiál vysušený a výrok rozsudku je zmätočný, vyplýva z neho viacero súm a nie je jasné, ktorá z nich je rozhodujúca pre právnu kvalifikáciu skutku; odvodzovať rozsah činu zo záveru súdu vyjadreného v skutkovej vete rozsudku, že z tohto zeleného rastlinného materiálu bolo možné získať sušený rastlinný materiál, nie je možné bez toho, aby v skutkovej vete bolo vyjadrené zavinenie obvineného k získaniu sušeného rastlinného materiálu ďalším spracovaním, pretože obvinený nemôže byť uznaný vinným na základe udalosti, ktorá nevznikla a súd použil takúto formuláciu skutku, ktorá nemá vzťah ku konaniu obvineného a ani k ním zamýšľanému konaniu so zeleným rastlinným materiálom, lebo skutkovo nezistil, že by obvinený chcel zelené rastliny vysušiť, preto úmysel obvineného spracovať zelený rastlinný materiál na sušenú marihuanu nemohol v skutkovej vete vyjadriť a takéto vyjadrenie úmyslu sa v súdnej praxi vyžaduje (R 35/2016, R 120/2014); napadnuté rozhodnutie je založené aj na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorým je, okrem ustanovenia § 172 Tr. zák., príloha číslo 1, 1. skupina a § 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, pretože zo skutkovej vety rozsudku nevyplýva, či zelený rastlinný materiál zabezpečený obvineným za 400,- eur, obsahoval psychotropnú látku THC ako účinnú látku, a to v koncentrácii, ktorá je spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú v § 2 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. a takéto rozhodnutie zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného,

- obvinený s poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. uviedol, že príslušníci polície vykonali voči nemu služobný zákrok, hoci nebolo dané dôvodné podozrenie, že je páchaný trestný čin alebo priestupok, mali len informáciu starú asi 15 až 20 minút, že malo dôjsť k odovzdaniu marihuany, čo rozhodne nemožno považovať za dôvodné podozrenie, pri tomto služobnom zákroku bez zákonného dôvodu a predchádzajúceho poučenia požadovali od obvineného vysvetlenie, či má pri sebe drogy, na požadovanie takéhoto vysvetlenia a zisťovania, či má obvinený pri sebe drogy zákon stanovuje presný postup podľa § 17 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore a keď príslušníci polície zistili po snahe obvineného vyhovieť ich nezákonnej žiadosti o vysvetlenie, že v aute má drogy, poučili obvineného o jeho práve nevydať im vec, ktorú chceli, zákon nedovoľuje postupovať polícii tak, že najskôr zistí obchádzaním zákona o Policajnom zbore, či má obvinený pri sebe drogy a až potom ho poučí o jeho právach a prostredníctvom § 89 ods. 1 Tr. por. požaduje vydanie týchto drog a zasahujúci policajti pri vykonávaní služobného zákroku mali poučiť obvineného podľa § 8 ods. 2, § 17 ods. 4 zákona o Policajnom zbore, čo neurobili a po získaní informácie od obvineného, že má vo vozidle drogy, začali voči nemu postupovať podľa Trestného poriadku, čo dovtedy nerobili, nemali na to žiadny dôvod, zabezpečenie dôkazu proti obvinenému v tejto veci je v rozpore s ústavným právom nebyť donucovaný k sebaobviňovaniu, nezákonnosť postupu obstarania dôkazov neumožňuje, aby boli použité v trestnom konaní a teória tzv. ovocia (plodov) z otráveného stromu sa vzťahuje na úkony vážne zasahujúce do základných práv a slobôd občana (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Tdo 11/2013 a 5 Tdo 47/2010, stanovisko Ústavného súdu ČR sp. zn. PL. ÚS-st 30/2010, rozsudok ESLP vo veci Heaney a McGuinness v. Írsko z roku 2000, III. ÚS 561/2021, II. ÚS 828/2016, II. ÚS 299/2024),

- obvinený s poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. uviedol, že v prípade obvineného nejde o primeraný trest odňatia slobody, v súčasnosti za rovnaký skutok možno uložiť podmienený trest odňatia slobody a takýto uložený vysoký trest odňatia slobody nie je v súlade s čl. 3 a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; podľa obvineného nie je súd viazaný trestnou sadzbou uvedenou v Trestnom zákone a môže rozhodnúť aj inak na základe vlastného vyhodnotenia konkrétného prípadu, aby nevznikol nepomer medzi primeranosťou trestu, závažnosťou

konania a osobnými pomermi páchatel'a a aby vplyv trestu na neho nebol neprimeraný a vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú na splnenie účelu trestu.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Komárno podaním z 20. mája 2025 (č. l. 786 - 787), v ktorom navrhla dovolanie odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por. Podľa vyjadrovateľa bolo dovolaním napadnuté rozhodnutie založené na správnom právnom posúdení zisteného skutku a na správnom použití ustanovení Trestného zákona a na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom. K dovolateľom namietanému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. poukázal vyjadrovateľ na to, že Okresný súd Komárno na základe usmernenia Krajského súdu v Nitre vykonal rozsiahle dokazovanie za účelom zistenia okolností zadržania osoby obvineného, zaistenia drog, vrátane toho, akým spôsobom bol obvinený poučený pred vydaním vecí. Obhajoba nezákonnosť týchto úkonov vyvodzuje z iných skutočností, ako boli súdmi počas dokazovania zistené, resp. k akému záveru došli súdy počas vyhodnotenia týchto dôkazov, avšak uvedené nemôže byť predmetom dovolacieho konania. S poukazom na § 1, § 3 písm. a) vyhlášky MV SR č. 192/2017 Z. z. o rozsahu vykonávania rozhodnutí, opatrení a úkonov trestného konania vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní policajti, ktorí od obvineného zaistili marihuanu, boli na tento úkon vecne a miestne príslušní, aj keď boli zaradení v tom čase na operatívnom oddelení odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Komárno. Zaisťovanie drog bolo v danom prípade neodkladným a neopakovateľným úkonom, ktorý prakticky nie je možné zopakovať vyšetrovateľom. Deklaratórne uznesenie o začatí trestného stíhania vydal vyšetrovateľ, ktorý bol na základe výsledkov predbežného znaleckého skúmania zaistených drog v tom čase vecne a miestne príslušný vo veci konať. Argumentácia obhajoby, že ustanovenia vyhlášky č. 192/2017 Z. z. sa vzťahujú len na úkony, ktorými sa nezačne trestné stíhanie, nemá oporu ani v ustanoveniach Trestného poriadku, ani vo vyhláske, navyše § 1 písm. a) vyhlášky jednoznačne upravuje, že policajt oprávnený na vykonanie úkonov podľa § 3 písm. a) až písm. g) tejto vyhlášky je oprávnený aj na vydanie uznesenia o začatí trestného stíhania. Tvrdenie obhajoby, že obvinený nebol riadne poučený pred vydaním marihuany podľa ustanovení Trestného poriadku, tiež nemá oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Vyjadrovateľ poukázal na zápisnicu o vydaní vecí, ktorú obvinený na znak súhlasu vlastnoručne podpísal a ktorá je sama osebe dôkazom vykonania tohto úkonu a tiež okolností, za ktorých k nemu došlo. Ďalšími dôkazmi zákonnosti zaistenia drog sú výpovede svedkov npor. Mgr. A. C. a npor. S. E. a výsledok ich konfrontácie s obvineným na hlavnom pojednávaní. K dovolateľom namietanému porušeniu práva na obhajobu vyjadrovateľ uviedol, že nevykonanie dôkazných návrhov a prijatie iného skutkového a právneho záveru súdmi, než aké je prijateľné pre obhajobu, samo osebe ešte neznamená porušenie ústavného práva obvineného na obhajobu. K námietke obvineného ohľadom množstva marihuany a obsahu THC v zelenom stave vyjadrovateľ uviedol, že určenie množstva zaistených drog a koncentrácie účinnej látky v ňom bolo predmetom znaleckého dokazovania, závery ktorého obhajoba pred súdom prvého a druhého stupňa nenamietala. Skutočnosť, že za akým účelom zadovážil obvinený predmetnú marihuanu a či bola naplnená subjektívna stránka žalovaného trestného činu, vyplýva z výsledkov ďalšieho dokazovania. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. vyjadrovateľ uviedol, že obvinenému bol uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom posúdenie okolností, na základe ktorých má dôjsť k mimoriadnemu zníženiu trestu patrí do kompetencie prvostupňového a druhostupňového súdu s tým, že ide o možnosť, nie o bezpodmienečne zaručené právo obvineného, na ktoré sa možno odvolávať v rámci dovolacieho konania.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o dovolaní 8. júla 2025 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2025 v znení v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch,

ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 prvá veta Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.).

Dovolací súd po vecnom prieskume zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.).

K teoretickým východiskám uplatnených dovolacích dôvodov dovolací súd uvádza, že v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu,

ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá tento dovolací dôvod.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z toho treba opodstatnene odvodiť, že nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (R 24/2020-I.).

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. sa vyžaduje zistenie, aby bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa. Podľa ustálenej súdnej praxe (S 5/2011 - stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo 14. júna 2010, sp. zn. Tpj 46/2010) vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h) a písm. i) Tr. por. je taký, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste a z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku. Všeobecné hľadiská stanovené pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a nasl. a na rozdiel od ustanovení § 41 Tr. zák. a § 42 Tr. zák. o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák., ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, nemožno podradiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. Podľa tohto stanoviska dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák., v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedeného ustanovenia a trest vymeral v rámci nezniženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, pričom nepoužitie ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod. Obdobne podľa R 51/2014 námietka nepoužitia ustanovenia § 39 Tr. zák. nezakladá žiaden z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a tento je daný podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. iba v prípade námietky nesprávneho použitia ustanovenia § 39 Tr. zák. pri uložení trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, ak nie je opreté o žiadnu skutočnosť, ktorá by zákonný dôvod pre takýto potup zakladala.

Pokiaľ dovolateľ teda namietal neprimeranosť uloženého trestu z pohľadu všeobecných hľadísk ukladania trestu s tým, že súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákonného ustanovenia a musí sa od neho odchyliť, ak to vyžaduje zo závažných dôvodov účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť či niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku, ide o námietku nedôvodnú.

Obvinenému bol ukladaný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou 10 až 15 rokov, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere desať rokov,

t. j. na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Krajský súd v napadnutom uznesení uviedol dôvody, ktoré ho viedli k záveru, že nie je daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Obvinený v dovolaní ani neuvádza žiadne konkrétne skutočnosti vzťahujúce sa na prejednávajúcu vec, z ktorých odvodzuje svoje konštatovanie o neprimeranosti uloženého trestu, o ktorom tvrdí, že má byť dokonca v rozpore s čl. 3 (zákaz mučenia) a čl. 6 (právo na spravodlivé súdne konanie) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keď uvádza v podstate len všeobecné formulácie vyplývajúce z právnej teórie a výňatky z rozhodovacej praxe týkajúce sa nutnosti uloženia primeraného trestu páchatelovi trestného činu s tým, že v konkrétosti iba uviedol, že v súčasnosti by za rovnaký skutok mohol byť uložený páchatelovi podmienený trest odňatia slobody.

Dovolací súd v súlade s vyššie uvádzanou ustálenou súdnou praxou opakuje, že jednak nepoužitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 Tr. zák. nezakladá žiadny dovolací dôvod a jednak posúdenie primeranosti či neprimeranosti uloženého trestu nespadá pod žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por., resp. pôsobnosť dovolacieho súdu je v tomto smere obmedzená len na posúdenie, či bol trest uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za daný trestný čin nepripúšťa, čo prejednávajúci prípad nie je. Pokiaľ pritom súdy v pôvodnom konaní nezistili dôvod na aplikáciu ustanovení o mimoriadnom znížení trestu, prostredníctvom ktorých práve zákon umožňuje súdu osobitne zohľadniť okolnosti prípadu, pomery páchatel'a a ďalšie skutočnosti v rámci ukladania trestu a uložiť trest pod dolnú hranicu ustanovenú zákonom, tak je v zásade irelevantným dovolateľom poukazovanie na moderné princípy právneho štátu a z neho vyplývajúcu možnosť súdu nebyť viazaný trestnou sadzbou ustanovenou zákonom za daný trestný čin.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. V prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.), t. j. v dovolaní nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu nesprávneho právneho posúdenia skutku v skutkovej vete meritórneho rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku), ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je obsahom skutkovej vety meritórneho rozhodnutia a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť. Teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete meritórneho rozhodnutia môže v dovolaní obvinený (rovnako tak generálny prokurátor) uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 57/2007-II., S 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.). V tomto ohľade treba v zásade uviesť, že pokiaľ dovolateľ namieta hodnotenie dôkazov, poukazuje na rozpory vo výpovediach svedkov, resp. s inými vykonanými dôkazmi alebo namieta skutkové závery, ku ktorým mali súdy dospieť z vykonaného dokazovania, tak tieto námietky smerujú proti správnosti zisteného skutku, ktorý je výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania, teda že skutok tak, ako bol zistený súdmi v pôvodnom konaní, bol zistený nesprávne a neúplne, čo je však vylúčené z preskúmavania dovolacím súdom pri dovolaní podanom obvineným alebo generálnym prokurátorom. Dovolací súd sa týmito námietkami preto meritórne nemohol zaoberať, keďže to vylučuje priamo Trestný poriadok. V tomto ohľade dovolací súd poukazuje na ustálenú súdnou prax, podľa ktorej ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlاد právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a pochybenia skutkovej povahy v podstatných okolnostiach sú uplatniteľné len ministrom spravodlivosti v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por. (R 14/2015).

Pokiaľ dovolateľ namietal nesprávne právne posúdenie skutku s poukazom, že počet jednotlivých dávok je stanovený podľa množstva THC a nie podľa obvykle jednotlivých dávok drogy a má ísť o rozhodnutie „v rozpore s platnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR, a to s rozhodnutím, sp. zn. 3Tdo/83/2018“, tak dovolací súd uvádza, že hoci ide o námietku vo svojej podstate dôvodnú, bola dovolacím súdom vyhodnotená v konečnom dôsledku za takú, ktorá zásadne neovplyvnila postavenie obvineného podľa § 371 ods. 5 Tr. por.

Podľa ustálenej súdnej praxe (R 22/2019 - I.) obvykle jednorazová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (ako nie individuálny, ale bežný konzumný priemer) sa na základe poznatkov o užívateľskej praxi určuje ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom, teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli. Z vymedzenia skutkovej vety v rozsudku okresného súdu síce vyplýva, že je v nej uvedený aj údaj o priemernom zastúpení tetrahydrokanabinolu („THC“) v posudzovanom materiáli (v súlade s vykonaným znaleckým skúmaním - znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava z odvetvia kriminalistickej toxikológie, č. l. 42 - 44, z ktorého súdy vychádzali aj pri určení počtu bežných jednotlivých dávok), avšak rozsah činu bol v skutkovej vete v konečnom dôsledku určený na základe hmotnosti materiálu vynásobenej za cenu Cannabis (konope) v druhom štvrtroku 2018 v Nitrianskom kraji (8 eur/gram) na základe odborného vyjadrenia národnej protidrogovej jednotky (č. l. 89), čo je určujúce, a nie uvedenie, koľkým obvykle jednorazovým dávkam má daný materiál zodpovedať. Pritom pri rozsahu materiálu o hmotnosti cca 440 g nebolo z pohľadu ustálenej právnej kvalifikácie sporné, že išlo o prechovávanie omamnej a psychotropnej látky v rozsahu prevyšujúcom desaťnásobok obvykle jednorazovej dávky na použitie (z pohľadu hmotnostného súdna prax vychádza, že obvykle jednorazovou dávkou je v prípade Cannabis - konope množstvo 0,5 g), t. j. nešlo o prípad postačujúci pre určenie prechovávania drogy pre vlastnú potrebu podľa § 135 ods. 2 Tr. zák. a právnej kvalifikácie podľa privilegovanej skutkovej podstaty podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. (najviac desaťnásobok obvykle jednorazovej dávky na použitie pre osobnú spotrebu) oproti použitému § 172 Tr. zák., a to o to viac, že z pohľadu množstva zaistenej omamnej a psychotropnej látky (rozsah činu) išlo o kvalifikovanú skutkovú podstatu daného trestného činu podľa § 172 ods. 2 písm. e) Tr. zák. (väčší rozsah).

Čiže aj keď mali súdy pri určení počtu obvykle jednorazových dávok na použitie vychádzať v zásade z hmotnosti zaisteného materiálu, nie podľa množstva účinnej látky v ňom (táto je určujúca na posúdenie kvalitatívnych kritérií z pohľadu § 130 ods. 5 Tr. zák. a § 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov), zásadne to neovplyvnilo postavenie obvineného podľa § 371 ods. 5 Tr. por., keďže právna kvalifikácia skutku z pohľadu rozsahu činu vychádzala vecne správne z hmotnosti materiálu ako takého uvedeného v skutkovej vete, nie z množstva účinnej látky v ňom.

V tomto ohľade bola nedôvodnou námietka obvineného, že v skutkovej vete rozsudku nie je čin charakterizovaný konkrétnymi skutkovými okolnosťami, a to najmä ohľadom rozsahu činu. Dovolací súd k tomu uvádza, že formulácia skutkovej vety v zásade zodpovedá právnej vete (neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku a čin spáchal vo väčšom rozsahu) a právnej kvalifikácii skutku podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. uvedenej v rozsudku okresného súdu, keďže podľa skutkovej vety si obvinený v presne nezistenom čase v mesiaci máj roku 2018 v meste E. od nezistenej osoby zadovážil zelený rastlinný materiál rodu Cannabis (konope) za sumu 400,- eur (neoprávnene zadováženie), ktorý prechovával až do času, kým ho 28. mája 2018 v čase okolo 12.25 hod. v meste E. pri obchodnom dome P. na zadnom parkovisku vydal policajtom odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Komárno, pričom v mikroténovej taške bol zelený rastlinný materiál s hmotnosťou po dosušení 239,97 g v hodnote 1.919,76 eur a v druhom plastovom vrecku bol zelený rastlinný materiál s hmotnosťou po dosušení 201,02 g v hodnote najmenej 1.608,16 eur, teda spolu išlo o omamné a psychotropné látky v hodnote 3.527,92 eur, t. j. vo väčšom rozsahu, ktorým je podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. suma dosahujúca najmenej desaťnásobok sumy 266 eur, t. j. 2.660 eur. V tomto ohľade nie je určujúce, za akú sumu si drogu zadovážil obvinený, ale akú mala hodnotu objektívne, t. j. za akú cenu sa v čase a mieste činu obvykle

predáva (§ 126 ods. 1 Tr. zák.).

Pokiaľ obvinený namietal, že v skutkovej vete nie je vyjadrená hmotnosť, priemerná koncentrácia účinnej látky THC a ani upotrebitelná hmotnosť v zelenom stave obvineným vydaného materiálu, tak uvedené nie je rozhodujúce, pretože je nepochybné, že ide o totožný materiál vydaný obvineným a skutočnosť, že na účely znaleckého skúmania bolo potrebným tento materiál znalcom dosušiť, nie je relevantná. Zavinenie obvineného je dané k zadováženiu a prechovávaní rastlinného materiálu, ktorý obvinený vydal policajtom a to, že na účely znaleckého skúmania bolo potrebné tento materiál dosušiť a že sa takto špecifikoval v skutkovej vete rozsudku, nie je porušením totožnosti skutku a ide len o vymedzenie veci vydané obvineným po jej znaleckom skúmaní (znalec Ing. Ivan Kováč výslovne na hlavnom pojednávaní uviedol, že pokiaľ je predložený nedosušený materiál, nechá ho voľne dosušiť a potom ho podrobí znaleckému skúmaniu s tým, že obsah vody nemá vplyv na množstvo účinnej látky), pričom treba uviesť, že dosušením sa objektívne znížila celková hmotnosť zaisteného materiálu, čo bolo z pohľadu právnej kvalifikácie týkajúcej sa rozsahu činu v prospech obvineného. V tomto smere je irelevantným, či obvinený chcel alebo nechcel ním vydané zelené rastliny vysušiť, keďže vysušenie sa vykonalo za účelom znaleckého skúmania bez ohľadu na to, ako chcel obvinený s daným materiálom nakladať. Pokiaľ obvinený poukazoval na R 35/2016, tak zo znaleckého skúmania práve vyplynulo, že zelený rastlinný materiál vydaný obvineným obsahoval rastliny rodu Cannabis obsahujúci účinnú látku THC v koncentrácii, ktorá zodpovedá podľa znalca niekoľko stovkám bežných jednotlivých dávok, a teda objektívne v koncentrácii spôsobilé vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí (práve zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 5. apríla 2016, sp. zn. Tpj 88/2015, S 35/2016, vyplýva, že rastliny rodu Cannabis - konopa sú omamnou látkou zaradenou v I. skupine prílohy č. 1. zákona č. 139/1998 Z. z., ak obsahujú psychotropnú látku THC ako účinnú látku v koncentrácii, ktorá je spôsobilá vyvolať návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú v § 2 ods. 1 tohto zákona, a to bez ohľadu na okolnosť, že ide o rastliny doposiaľ nespracované na účel aplikácie sušením). Z uvedeného je zároveň zrejmé, že nedošlo ani k nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia ako to namietal obvinený vo vzťahu k § 2 ods. 1 a prílohy č. 1, 1. skupiny zákona č. 139/1998 Z. z., keďže koncentrácia účinnej látky THC je zrejماً zo skutkovej vety (táto zodpovedá zisteným záverom znaleckého skúmania) a to, že na jej zistenie bolo nutným pri znaleckom skúmaní dosušiť obvineným vydaný rastlinný materiál, nie je určujúce (išlo o vykonaný postup v rámci znaleckého skúmania zaistenej veci).

Pokiaľ obvinený z pohľadu zákonnosti vykonania úkonu namieta, že úkon zaistenia veci nebol vykonaný vecne príslušným policajtom, ktorým mal byť vyšetrovateľ PZ, tak ide o námietku nedôvodnú a v tomto ohľade dovolací súd poukazuje na argumentáciu uvedenú v napadnutom uznesení krajského súdu na str. 10 a 11 k tejto problematike, na ktorú sa v celom rozsahu odvoláva bez potreby jej opakovania v tomto rozhodnutí a jej podstatou je, že podľa § 10 ods. 10 Tr. por. v znení účinnom v čase zaistenia veci a § 1 a § 3 písm. a) vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 192/2017 Z. z. o rozsahu vykonávania rozhodnutí, opatrení a úkonov trestného konania vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní boli príslušníci Policajného zboru zaradení v službe kriminálnej polície oprávnení zaistiť na účely trestného konania vec dôležitú pre trestné konanie podľa § 89 ods. 1 Tr. por. a navyše aj vydať unesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o námietku riadneho nepoučenia obvineného o zákaze sebaobviňovania a námietku začatia trestného stíhania úkonom vydania veci, tak tieto námietky sú nedôvodné. Zo zápisnice o vydaní veci (č. l. 90), ktorá je podpísaná obvineným, vyplýva, že obvinený bol podľa jej obsahu v E. 28. mája 2018 o 12.25 hod podľa § 89 ods. 1 Tr. por. vyzvaný na vydanie tam uvedených dvoch priesvitných igelitových tašiek s obsahom zelenej nevysušenej rastliny s tým, že vyzvaná osoba bola poučená okrem iného aj o tom, že splnenie výzvy na vydanie veci „je založené len na základe dobrovoľnosti s tým, že splnenie tejto výzvy môže osoba odmietnuť v každom prípade a o to viac, ak by jej splnením mohla predložiť dôkaz proti sebe a tým pádom sa sama obviňovať z protiprávneho konania“, čo obsahovo zodpovedá poučeniu o zákaze sebaobviňovania. Z obsahu zápisnice nevyplýva zo strany vyzvanej osoby žiadne vyjadrenie, ktorým by namietala nejakým spôsobom priebeh úkonu. Pokiaľ obvinený namietal, že zápisnica bola vyhotovená až po faktickom vydaní veci, tak dovolací súd uvádza, že to nie je

neobvyklým a nerobí to úkon nezákonným, keďže zápisnica dokumentuje priebeh vykonávaného úkonu a nie je dôvod ju pripravovať vopred a pokiaľ mal obvinený nejaké námietky k priebehu úkonu, mal ich možnosť uviesť práve do zápisnice, ktorá v zásade slúži na zdokumentovanie priebehu a obsahu procesného úkonu. Keďže podľa zápisnice o vydaní veci došlo k dobrovoľnému vydaniu veci zo strany obvineného, sú irelevantnými jeho námietky o nutnosti súhlasu prokurátora s vykonaním prehliadky iných priestorov či (ohľadom tvrdenia o zaistení jedného balíka v byte matky obvineného) neexistencii príkazu na domovú prehliadku. Zaistovacím úkonom vydania veci bolo zároveň fakticky začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 tretia veta Tr. por., keďže hrozilo nebezpečenstvo omeškania, pretože ak by sa malo čakať na štandardný postup a vydanie písomného uznesenia o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Tr. por., mohlo dôjsť k zmareniu dôkazu, keď policajti, ktorí boli preveriť danú informáciu, je mali mať k dispozícii rádovo niekoľko minút. Následne uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 štvrtá veta Tr. por. vydal vyšetrovateľ Policajného zboru a toto malo deklaratórny charakter. Z uvedeného je zjavné, že policajti postupovali v súlade so zákonom a dovolací súd nezistil z podaného dovolania žiadny relevantný argument, ktorý by viedol dovolací súd v tejto otázke k inému záveru, než ku ktorému dospeli sudy v pôvodnom konaní.

Pokiaľ obvinený uvádzal v dovolaní iný priebeh úkonu zaistenia veci s tým, že druhý balík (igelitovú tašku) s marihuanou mali policajti zaistiť v byte jeho matky, tak dovolací súd uvádza, že také tvrdenie je skutkovým tvrdením, ktoré je vylúčené z posudzovania pri dovolaní podanom obvineným a sudy v meritorných rozhodnutiach preskúmateľne uviedli dôvody, ktoré ich viedli k inému záveru v tejto otázke (strany 7 a 8 rozsudku okresného súdu, resp. strany 8 až 10 napadnutého rozhodnutia krajského súdu). To sa rovnako vzťahuje na skutočnosť, pokiaľ v tejto súvislosti poukazuje obvinený na správu o pohybe motorového vozidla zo 14. októbra 2010 a závery, ktoré z nej podľa neho vyplývajú (obvinený uvádzal v dovolaní a robil závery vo vzťahu, kedy došlo k vydaniu veci ohľadom pohybu motorového vozidla, ktoré pritom nemali používať svedkovia S. E. a Mgr. A. C., ktorí mali byť práve prítomní pri danom úkone vydania veci obvineným).

Pokiaľ obvinený v doplnení dovolania z pohľadu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. namietal nezákonnosť vykonania služobného zákroku príslušníkmi polície bez existencie dôvodného podozrenia, že je páchaný trestný čin alebo priestupok s tým, že mali len informáciu starú asi 15 až 20 minút, že má dôjsť k odovzdaniu marihuany, čo nemožno považovať za dôvodné podozrenie a od obvineného bez zákonného dôvodu a predchádzajúceho poučenia podľa § 8 ods. 2 a § 17 ods. 4 zákona o Policajnom zbore požadovali vysvetlenie, či má pri sebe drogy, tak treba v zásade uviesť, že tieto konkrétne skutočnosti obvinený nenamietal v pôvodnom konaní. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 371 ods. 4 Tr. por. bolo povinnosťou obvineného, resp. jeho vtedajšieho obhajcu tieto námietky uplatniť v odvolacom konaní, aby mal odvolací súd možnosť k nim zaujať stanovisko a právne sa s nimi vysporiadať v meritornom rozhodnutí, keď by až také vysporiadanie či nevysporiadanie sa s takými námietkami odvolacím súdom mohlo byť predmetom prieskumu dovolacieho súdu (k čomu nedošlo, keďže obhajoba v odvolaní tieto námietky neuplatnila), inak by dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok strácalo svoj základný zmysel a nadobudlo by povahu odvolania ako riadneho opravného prostriedku (ak by bolo umožnené namietat v dovolacom konaní skutočnosti známe procesnej strane v pôvodnom konaní, ku ktorým nemal možnosť sa vyjadriť a zaujať stanovisko odvolací súd). Teda táto základná skutočnosť v zásade vylučuje posudzovanie týchto námietok v dovolacom konaní.

Dovolací súd však pre úplnosť k danej problematike uvádza, že policajti odboru kriminálnej polície boli povinní podľa zákona vykonať služobný zákrok v prípade, ak je páchaný trestný čin a ak mali disponovať informáciou, že má dôjsť k prechovávaniu marihuany obvineným na konkrétnom mieste, tak museli danú informáciu preveriť a za tým účelom mali právo zisťovať skutočnosti k tomu relevantné (oprávnenie policajta požadovať informácie podľa § 17a zákona NR SR č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení účinnom v čase skutku). Nešlo teda o obchádzanie zákona, ale o nutné preverenie informácie za účelom potvrdenia alebo vyvrátenia podozrenia z protiprávnej činnosti a v prípade potvrdenia danej informácie a zistenia, že je podozrenie dôvodné a že obvinený má prechovávať omamnú či psychotropnú látku, policajti voči nemu vecne správne postupovali podľa Trestného poriadku prostredníctvom inštitútu vydania veci podľa § 89 ods. 1 Tr. por., v rámci čoho bol riadne

poučený ako je to rozvedené vyššie. Poučenie dotknutej osoby sa viaže vždy na konkrétnu situáciu a pokiaľ nie je reálne podozrenie, že došlo k protiprávnemu konaniu, nemožno vytýkať policajtovi ako úradnej osobe, že pri poučení nepostupoval voči danej osobe ako voči osobe, u ktorej by také podozrenie existovalo.

Pokiaľ obvinený v dovolaní poukazoval na určité rozhodnutia, v ktorých dospeli súdy k záveru o nezákonnosti zaistenia veci, tak v týchto išlo o skutkovo a právne iné situácie ako v prejednávanej veci (zaistenie veci na základe vykonanej nezákonnej bezpečnostnej prehliadky osoby, resp. prehliadky motorového vozidla potom, čo bol zastavený vodič motorového vozidla bezdôvodne bez toho, aby existovalo podozrenie zo spáchania priestupku alebo trestného činu, resp. nebolo dané nebezpečenstvo z omeškania, keď išlo o vopred plánovanú policajnú akciu za účelom zadržania obvineného s konkrétnym kontrabandom, keď zasahujúci policajti už pri rozdelení do výkonu služby boli takto inštruovaní).

Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za nepodstatnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Pokiaľ obvinený podaním z 5. mája 2026 žiadal dovolací súd, aby rozhodol až po stanovisku Súdneho dvora Európskej únie ohľadom prejudiciálnej otázky vyvolanej Ústavným súdom SR vo veci, sp. zn. II. ÚS 650/2025, tak dovolací súd tejto žiadosti nevyhovel, keďže uvedené prejudiciálne konanie sa týkalo inej trestnej veci, keď navyše obvinený v prejednávanej veci neuplatnil dovoláciu námietku z pohľadu aplikácie zásady *lex mitior*, resp. *lex posterior mitius* (uplatnenie priaznivejšieho zákona) v dovolacom konaní, keďže v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por. namietal iba neprimeranosť uloženého trestu, resp. jeho rozpor s čl. 3 a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (zákaz mučenia, resp. právo na spravodlivé súdne konanie), v rámci čoho iba podporne uviedol, že v súčasnosti je možné uložiť za rovnaký skutok podmienený trest odňatia slobody.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.